

За какво трѣбва винаги да благодаримъ на Бога

(по Св. Димитрий Ростовски)

1. За гдето ни сътвори отъ нищо и ни дари животъ.

2. За гдето ни даде не скотската, а човѣшката душа.

3. За гдето ни избави отъ грѣховетъ и ни изкупи съ честната Си кръвъ.

4. За гдето ни сподоби да бждемъ наследници на Царството Небесно.

5. За гдето много пѣти обиденъ и пренебрегнатъ отъ насъ, не се гнѣви безкрайно.

6. За гдето не ни погуби за нашитѣ тежки и голѣми грѣхове, но и до днесъ ни запазва живи, здрави и читави.

7. За гдето търпи нашитѣ прегрешения, съхранява ни невредими и не допуска на дявола да ни омотае съ мрежата на беззаконията.

8. За гдето до сега очаква нашето покаяние и не ни лишава отъ животъ.

9. За гдето нашето тѣло не се е обърнало още на прѣстъ и тлѣние и не го ядатъ червеитѣ.

10. За гдето душитѣ ни не сж още въ ада.

11. За гдето имаме още време да се покаемъ и да се поправимъ.

12. За гдето оца можемъ да се наслаждаваме съ вѣрата и любовта къмъ Христа Бога, да изпълняваме Неговитѣ заповѣди, да Му благодаримъ за всички Негови къмъ насъ благодеяния и добрини.

Мило дете, ти обичашъ ли Господа Исуса Христа, изпълнявашъ ли Неговитѣ заповѣди, стараешъ ли се винаги да се поправишъ и да бждешъ добро и послушно християнче, съ което най-хубаво ще изразишъ своята благодарностъ къмъ Бога за безбройнитѣ Му къмъ тебъ благодеяния?

Иером. Иннокентий.

УЧЕНИКЪ НА ПРАВДАТА

Азиатския завоевателъ Темерланъ дължалъ своето величие и могъщество на своето желѣзно постоянство. Какъ успѣлъ той да усвои това драгоценно качество, самъ си разказва въ следующитѣ думи:

— Въ единъ отъ моитѣ първи походи, азъ веднажъ паднахъ въ такова отчаено положение, щото се принудихъ да се крия въ едно струнено здание и тамъ да чакамъ нѣколко часа до като мине опасността отъ враговетъ ми. Мисълта, че мога да падна въ ржцетъ на неприятелитѣ си, че ще изгубя всичко, което съмъ спечелилъ съ толкова мъжки, ме правѣше да полудея. Азъ се вече бѣхъ отчаелъ и решихъ да се откажа отъ всичкитѣ си планове. Но въ тази минута забелязахъ една мравка, която съ всичката на сила се мъчеше да занесе горе на една гъмулка едно пшеничено зърно, по-голѣмо отъ нея. Бедното насѣкомо, щомъ почти стигаше до височината, прескундваше се и падаше долу съ зърнцето. Азъ прочетохъ до 69 пѣти какъ то възлизаше и какъ не можеше да удържи пакъ падаше. Най-сетне на 70-тия пѣтъ мравката можа да се качи съ зърнцето заедно тамъ,



ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА ПѢСЕНЬ

за ДѢДО СИМЕОНЪ

† Варненски и Преславски Митрополитъ.

Текстъ отъ Цв. Чачановски.

Музика отъ Ал. Кръстевъ.

Бавно величественно.



1. Е-динъ ду-хо-венъ колосъ, е-динъ столѣтенъ дѣбъ, смъртъ-
дѣ-тель живъ на робство, на мж-ки и тег-ла, Ти



та по-лѣх-на крот-ко, кло-не-тъ му скър-ши. Смъртъ-
бѣ свѣ-тул-ка вѣ-ра-ка надъ род-на-та зе-мя. Ти



ши. Е - единъ животъ из-пълненъ с'лю-бовъ тѣй милъ и
я. Че гордъ с'е-зи-ка ро-денъ за прав-да за-мъл-



скжпъ, ка - то възторжна пѣсень край морски брѣгъ свѣр-
ви, и прѣстна свѣтла стру-я срѣдъ роб-ска-та тѣ-



ши-ка ши. Сви
ма и ма

Отъ знака ♯ до fine, следъ което следватъ другитѣ куплети.

3. Предъ твойта паметъ свята дължимъ поклонъ смиренъ,
Децата ще запомнятъ безсмъртния ти ликъ.
Дѣсницата ти твърда ще спомнятъ тѣ всегда,
Честита да имъ сочи пѣтъ славенъ и великъ.

4. И тѣ ще носятъ горди трицѣтния си флагъ,
Стократно освѣтенъ е отъ твоитѣ ржце,
За да пребже вѣчно родината ни днесъ,
Тѣй свидна и велика кат' твоето сърдце.

гр. Варна, февруарий 1941 год.

Ал. Кръстевъ.

Посвещава се на питомцитѣ отъ приюта
„Митрополитъ Симеонъ“ въ гр. Варна.

гдето й трѣбваше. Този при-
мѣръ ми даде куражъ и, азъ
извлѣкохъ отъ него урокъ, кой-
то ми служи презъ цѣлъ жи-
вотъ, а именно, че постоянство-
то води къмъ целта.

Преразказалъ Димитъръ Василевъ,
ученикъ „Св. Климентъ“, Варна.

Християнчета, распро-
странявайте вашето вест-
ниче „Божия Гласъ“. Улес-
нете беднитѣ си другарче-
та и тѣ да го получаватъ
и четатъ.

Велики Четвъртъкъ.

Бѣли, сини и червени,
жълти морави, зелени,
днесъ ще вапсаме яйцата,
за да чукатъ се децата.

Никой не смѣй да се чука,
мойто яйце ще ги спуга.
— Хей, кажете кой
ще надвие бореца мой?

Хопа, иха, ура, хей!
Никой не ще, брей,
съ мене да се чука,
мойто яйце ще ги спуга.

Дафина Цонко Попова
уч. 1 кл. Котелъ.

ПРОЛѢТЬ.

Ей, бабо зимо стара,
бѣгай, бѣгай вече,
че твойта внучка пролѣтъта
иде вече въ нашата земя!

Съ сини очи катъ небето
съ златиста коса катъ слънце
небесно
и съ божии сладкопойни птички
и съ радостъ и цвѣтенца мили.

Кждето стжпне пролѣтъта,
всичко мъртво оживява
и гората и поточе пѣятъ въ
хоръ.

Пролѣтъ, пролѣтъ, ти си Божии
даръ!

М. Мръвкова 1 кл. — Орѣхово
(на Дунава).

Спасенъ отъ паякъ

Св. пророкъ Давидъ, преди да
стане царъ билъ преследванъ отъ
своя противникъ Саула. Давидъ
избѣгалъ въ гората и се скрилъ
въ една пещера. Уморенъ, измж-
ченъ той очаквалъ да бжде на-
стигнатъ отъ своя противникъ.
Падналъ на коленѣ той се мо-
лилъ на Бога да го запази. Чу-
ватъ се шумъ, гласове, дрънка-
не на оржие. Той коленичелъ,
вѣрва, че Богъ ще го запази.

„На виждате ли, се чува страш-
ниятъ гласъ на Саула, че вра-
тата на пещерата е замрежена
отъ паяджина. Ако Давидъ бѣ-
ше влѣзълъ вътре, не щѣше да
е така. Напредъ!... Какво стои-
те?! Нима не виждате, че той
не е тука!

Следъ една минута всичко би-
ло тихо наоколо... Давидъ на-
ново на коленѣ, благодарилъ на
Бога за чудесното си избавление.
да.

Великденски забавки

1. Умножете долнитѣ задачи, но
правилно, за да получите любопитни
числа

12,345,679 12,345,679 142,857
× 27 × 63 × 7

2.

Въ единъ оборъ има 7 прегради,
въ които може да се върже само
по единъ конь. Въ него били вър-
зани 6 коня — три бѣли и три чер-
ни, както е показано на горната фи-
гура.

Премѣстете чернитѣ коне на мѣ-
стото на бѣлитѣ, като спазитѣ:

1) Всѣки конь може да се мѣсти
въ съседна праздна преграда или
презъ една въ праздна.

2) Премѣстенъ веднажъ конь въ
лѣво или дѣсно, назадъ не се връща.

3) При мѣстенето на конетѣ нико-
го не трѣбва да се събиратъ едно
до друго два еднакви — черни или
бѣли — коне.

3. Малки, малки, като орѣхчета,
низко седятъ, а до небето стигатъ.

Два пѣти се родилъ, а нито вед-
нажъ не се кръстилъ; самъ пѣе, а
не опѣтъ умира.

Черно, но не е гарванъ рогато, но
не е бикъ; шесть крака безъ копита.

Леги-мълчи, лежи-мълчи, а кога
умре зареве.

Где всички хора сж еднакви
красиви?

Защо лисицата се обръща, кога я
гони кучето?

Безъ що човѣкъ не може?

На единъ баща и на една майка
съмъ дете, но на никого отъ тѣхъ
не съмъ синъ. Какво съмъ?

Кой постоянно върви, а все на ед-
но мѣсто стои?

На едно клонче стои птичка, какъ
ще счупимъ клончето безъ да про-
пѣдимъ птичката?

Печатница „Свѣтлина“ Варна
приема поржчки за всѣкакви
училищни и църк. формуляри.